

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Peroutkovou ve věci

žalobkyně: **N. L.**, narozená dne X.
bytem X.
zastoupená advokátem JUDr. Matějem Šedivým
sídlem Václavské náměstí 21, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**
sídlem Olšanská 2, P.O. Box 78, 130 51 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 4. 2022 č.j. CPR-34358-2/ČJ-2021-930310-V217

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhala zrušení rozhodnutí ze dne 26. 4. 2022 č.j. CPR-34358-2/ČJ-2021-930310-V217 (dále jen „napadené rozhodnutí“) Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

(dále jen „žalovaný“), jímž bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuto odvolání žalobkyně a bylo potvrzeno rozhodnutí ze dne 14. 11. 2021 č.j. KRPA-301990-11/ČJ-2021-000022-SV (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) vydané Policií České republiky, Krajským ředitelstvím policie hl. m. Prahy, Odbor cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort (dále jen „správní orgán I. stupně“). Prvostupňovým rozhodnutím bylo žalobkyni uloženo podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) správní vyhoštění a byla stanovena doba 1 roku, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a jejíž počátek byl stanoven od okamžiku, kdy uplyne doba stanovená k vycestování; zároveň byla stanovena doba k vycestování z území členských států Evropské unie do země státního občanství cizince nebo třetí země, kde je oprávněn pobývat nebo která ho přijme, a to do 10 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, správní orgán I. stupně dále rozhodl, že podle ust. § 179 zákona o pobytu cizinců nebyly shledány důvody znemožňující vycestování a vycestování cizince je možné.

II. Žalobní body

2. Žalobkyně připustila, že se dopustila neoprávněného pobytu od 12. 8. 2021 do 14. 11. 2021, kdy překročila možnosti bezvízového styku. Napadené rozhodnutí však považovala za nezákonné z důvodu porušení § 174a zákona o pobytu cizinců, uložené opatření je nepřiměřeně tvrdé a nekoresponduje se zjištěným stavem věci. Poukázala na to, že jediným důvodem jejího neoprávněného pobytu byla léčba nemocných nohou na soukromé klinice, kterou označila, správní orgán však této skutečnosti nevěnoval žádnou pozornost. Napadené rozhodnutí je tudíž nepřezkoumatelné, neboť nedošlo k posouzení zdravotního stavu žalobkyně a závažnosti protiprávního jednání, která se neodvíjí pouze od doby trvání protiprávního stavu, ale též od důvodů, pro které se jej dopustila. Pokud je tímto důvodem špatný zdravotní stav a s tím spojená léčba, nezbavuje to sice žalobkyni odpovědnosti, ale snižuje to závažnost jejího jednání. Žalobkyně se navíc na území ČR nikdy nedopustila jiné protiprávnosti. Z toho plyne, že správní vyhoštění na dobu jednoho roku je nepřiměřeně tvrdým postupem.
3. Navrhla, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc byla žalovanému vrácena k novému projednání a rozhodnutí.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde se podrobně vyjádřil k celé věci a přezkoumatelným způsobem uvedl důvody, pro které bylo prvostupňové rozhodnutí potvrzeno.
5. Byl přesvědčen, že se podrobně a přezkoumatelně vypořádal též s otázkou přiměřenosti dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně dle § 119a odst. 2 a § 174a zákona o pobytu cizinců, délka správního vyhoštění byla stanovena v zákonném rozpětí, v daném případě od tohoto opatření nelze upustit, jedná se o přiměřené opatření. Ve svém postupu neshledal pochybení, navrhl zamítnutí žaloby.

IV. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

6. Městský soud v Praze o věci samé rozhodl bez jednání dle ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), jelikož žalobkyně i žalovaný souhlasili s projednáním věci bez jednání.
7. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu žalobkyní uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.), a vycházel při tom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
8. Podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona o pobytu cizinců, *police vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států až na pět let, pobývá-li cizinec na území bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu není oprávněn.*
9. Dle ust. § 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců *při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí.*
10. V dané věci žalobkyně nijak nepopírá zjištěný skutkový stav, tedy že v období od 12. 8. 2021 do 14. 11. 2022 pobývala na území ČR bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu nebyla oprávněna. Žalobkyně však nesouhlasí s délkou uloženého správního vyhoštění, je přesvědčena, že s ohledem na individuální okolnosti dané věci, tedy zejména důvod tohoto neoprávněného pobytu, se nejedná o přiměřené opatření.
11. Ze správního spisu soud zjistil, že dne 14. 11. 2021 prováděla hlídka Policie ČR pobytovou kontrolu, při které byla dle cestovního dokladu ztotožněna žalobkyně, bylo zjištěno, že do schengenského prostoru přicestovala dne 14. 5. 2021, výstupní razítko již vyznačeno nebylo, žádné platné vízum nebo povolení k pobytu v pase vylepeno nebylo, vzniklo podezření, že překročila dobu 90 dnů ve 180denním období, kdy zde mohla oprávněně pobývat. Následnou lustrací nebylo jiné pobytové oprávnění zjištěno.
12. Žalobkyně při svém výslechu dne 14. 11. 2021 uvedla, že je zdravá, cítí se dobře, je si vědoma svého nelegálního pobytu, má chronické onemocnění nohy, byla objednaná v poradníku v nemocnici X. v soukromé ordinaci, léčba by vycházela na 50 000 Kč, manžel jí zasílal z X. finanční prostředky, léčbu nedokončila, v souvislosti s léčbou na území nemá žádné dokumenty. Nepracuje zde, ví, že bude muset vycestovat, svojí adresu v ČR nikde nehlásila, protože zde chtěla být déle než tři měsíce. Uvedla, že v Moldavsku má X., má se tam kam vrátit, má peníze na vycestování, je dospělá, může se o sebe postarat, s ničím se neléčí, ani z drog, v ČR nemá žádné vazby ani majetek, nikoho tu nemá, X.. Žalobkyně vycestuje dobrovolně, nic jí v tom nebrání a v Moldavsku jí nic nehrozí, chce vycestovat za svou rodinou.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

13. V prvostupňovém rozhodnutí správní orgán I. stupně shledal, že žalobkyně na území ČR pobývala neoprávněně od 12. 8. 2021 do 14. 11. 2021. Konstatoval, že správní vyhoštění nemá sankční povahu, zavinění není třeba prokazovat. Zabýval se tím, zda se z hlediska § 119a odst. 2 zákona o pobytu cizinců nemůže jednat o nepřiměřený zásah do soukromého a rodinného života žalobkyně, v této souvislosti vzal v úvahu všechny okolnosti, které sdělila během svého výsledku včetně tvrzení, že zde pobývala nelegálně z důvodu léčení svého onemocnění nohou a toho, že bude respektovat správní vyhoštění a vycestuje dobrovolně. Zvážil její vazby v ČR i v Moldavsku, nepřiměřenost zásahu do soukromého a rodinného života žalobkyně neshledal. Při hodnocení závažnosti protiprávního jednání vzal v úvahu délku neoprávněného pobytu žalobkyně, a skutečnost, že se jednalo o pobyt vědomě neoprávněný. Z hlediska § 174a zákona o pobytu cizinců zvážil též tvrzení, dle kterého se žalobkyně v ČR zdržovala za účelem řešení onemocnění jejích nohou, avšak konstatoval, že v této souvislosti nedoložila žádné potvrzení; vyšel též z tvrzení žalobkyně, dle kterého nemá žádné zdravotní potíže, které by jí bránily vycestovat. S přihlédnutím ke všem dalším individuálním okolnostem, které podrobně uvedl, považoval přijaté opatření za přiměřené. Dobu 1 roku, po kterou nelze žalobkyni umožnit vstup na území členských států EU, stanovil s přihlédnutím k délce a závažnosti jejího neoprávněného pobytu, a to ve spodní možné sazbě, vzal zde v úvahu, že žalobkyně v ČR pobývala vědomě bez oprávnění k pobytu, svou pobytovou situaci neřešila, je důvodné se domnívat, že by v tomto jednání dále pokračovala.
14. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně dne 23. 11. 2021 odvolání, ve kterém neuváděla nic o tom, že by důvodem jejího neoprávněného pobytu bylo výhradně léčení jejích nohou v České republice, namítala sice nepřiměřenost, avšak s ohledem na to, že uložením doby zákazu vstupu na území členských států EU na dobu 1 roku dojde k zásahu do jejích životních plánů, kdy má zájem cestovat na území ostatních členských států EU.
15. V napadeném rozhodnutí ze dne 26. 4. 2022 se žalovaný k odvolací námitce zabýval kritérii přiměřenosti dle § 174a a dále též § 119a odst. 2 zákona o pobytu cizinců, v této souvislosti pak posoudil zejména odvolací námitky žalobkyně, které k otázce přiměřenosti uplatnila (tj. že se správním orgánem spolupracovala a jedná se o její první protiprávnost). K tomu uvedl podrobné odůvodnění, proč se z tohoto hlediska a i z dalších důvodů o nepřiměřené opatření nejedná.
16. Nelze souhlasit s tím, že by se správní orgány opominuly zabývat tvrzením žalobkyně týkajícím se jejího onemocnění nohou. Správní orgán I. stupně naopak tomuto tvrzení věnoval pozornost, když jej uvedl v rámci rekapitulace tvrzení žalobkyně v části týkající se posouzení přiměřenosti dle § 174a zákona o pobytu cizinců. K tomuto tvrzení však uvedl, že žalobkyně nedoložila a nevlastní žádné potvrzení o zajištění si lékařského ošetřování v souvislosti s tím, co tvrdila o svém zdravotním stavu. Správní orgán I. stupně tak tento tvrzený důvod pro neoprávněný pobyt žalobkyně nepovažoval za prokázaný a v rámci posuzování přiměřenosti, a tedy ani při hodnocení závažnosti protiprávního jednání žalobkyně, jej dále nezohlednil.
17. V tomto postupu správního orgánu I. stupně soud neshledal žádné pochybení, neboť bylo na žalobkyni, aby tvrzený důvod svého neoprávněného pobytu doložila, správní orgán neměl v tomto směru žádné možnosti, jak příslušné důkazy získat. Jelikož tak žalobkyně neučinila, vyšel správní orgán I. stupně z dalšího tvrzení žalobkyně, tedy, že Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

její současný zdravotní stav je dobrý a nemá žádné potíže, které by jí bránily vycestovat. V této situaci nebylo nijak opodstatněné, aby správní orgán zdravotní stav žalobkyně jakkoli dále zkoumal. Soud k tomu doplňuje, že i samotná tvrzení žalobkyně uvedená při výslechu nebyla příliš konkrétní, žalobkyně pouze uvedla, že má chronické onemocnění nohy, kdy byla objednána k léčbě v soukromé ordinaci, netvrdila však nic o tom, jak závažné jsou její potíže či jaké omezení to pro žalobkyni představuje, neuvedla nic o tom, že by její zdravotní stav byl špatný. Naopak dále při svém výslechu tvrdila, že je zdravá, cítí se dobře a vycestuje dobrovolně.

18. Žalobkyně v podaném odvolání ke svému zdravotnímu stavu, ani tvrzené léčbě nohou nic nenamítala, svá tvrzení nijak nedoplnila, ani nedoložila žádné důkazy, kterými by svá tvrzení podložila. Nelze tak vytykat žalovanému, pokud se již specificky touto individuální okolností dané věci v napadeném rozhodnutí nezabýval a do posuzování závažnosti jednání žalobkyně ji nepromítl. Ostatně, ani v žalobě žalobkyně svá tvrzení týkající se „špatného zdravotního stavu“ nijak nekonkretizovala, ani nedoložila.
19. K hodnocení přiměřenosti délky doby, po kterou nelze žalobkyni umožnit vstup, je třeba konstatovat, že je na uvážení správního orgánu, jak dlouhou dobu, s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem případu, pro správní vyhoštění v rámci zákonného rozpětí stanoví. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 7. 12. 2016, č. j. 10 Azs 181/2016-41, uvedl, že: *„Otázka stanovení doby, po kterou není umožněn cizinci vstup na území, je plně v diskreční pravomoci správního orgánu. Závise-li rozhodnutí správního orgánu na správním uvážení, soudy ve správním soudnictví přezkouvávají pouze to, zda správní orgán při svém rozhodování nepřekročil meze správního uvážení, tj. „samotné správní rozhodnutí podléhá přezkumu soudu pouze v tom směru, zda nevybočilo z mezí a hledisek stanovených zákonem, zda je v souladu s pravidly logického usuzování a zda premisy takového úsudku byly zjištěny řádným procesním postupem.“* Úkolem soudu tedy není nahradit správní orgán v jeho kompetenci ani nahradit správní uvážení uvážením soudním (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 A 139/2002-46).
20. Soud shledal, že správní orgány při úvaze o délce doby, po kterou nelze žalobkyni umožnit vstup na území členských států EU, objektivně zohlednily všechny relevantní okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch žalobkyně, vyšly z kritérií stanovených v ust. § 174a zákona o pobytu cizinců, zvážily též soukromé a rodinné vazby žalobkyně v České republice i v Moldavsku, posoudily druh a závažnost protiprávního jednání žalobkyně, kterou odvozovaly primárně od délky neoprávněného pobytu na území a dále též od skutečnosti, že svou pobytovou situaci nijak neřešila, ačkoliv si svého nelegálního postavení byla vědoma. Z hlediska přiměřenosti žalovaný zvážil též okolnost, že se z její strany jednalo o první porušení zákona, ale vzhledem k ostatním hodnoceným okolnostem nepřiměřenost přijatého opatření, kdy žalobkyni nebyl umožněn vstup na dobu 1 roku, neshledal.
21. K tomu je třeba doplnit, že dle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu rozhodnutí o správním vyhoštění nemá sankční povahu; jedná se o správní opatření, kterým stát toliko vyjadřuje svůj zájem na tom, aby se dotčený cizinec na území státu nezdržoval (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2004, č. j. 5 Azs 125/2004 – 54 nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2005, č. j. 5 Azs 94/2005 – 52). Otázka zavinění či pohnutky žalobkyně tak není v této souvislosti rozhodná, jde o odpovědnost objektivní.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

22. Soud má po zhodnocení výše uvedených skutečností za to, že uložení správního vyhoštění a doby, po kterou nelze žalobkyni umožnit vstup na území členských států Evropské unie v délce 1 roku je zcela adekvátní a zohledňující všechny individuální okolnosti na straně žalobkyně. Toto opatření nijak nevybočuje z obvyklé praxe správních orgánů, jedná se o opatření v rámci dolní poloviny možné zákonné sazby. Pro srovnání soud poukazuje např. na rozsudek ze dne 14. 3. 2018, č. j. 1 Azs 416/2017 - 29, kde Nejvyšší správní soud neshledal nepřiměřeným správní vyhoštění cizince v délce jednoho roku za neoprávněný pobyt na území České republiky v řádu několika hodin, na rozsudek ze dne 6. 3. 2019 č. j. 8 Azs 262/2018-40, kdy byla akceptována délka správního vyhoštění jeden rok za neoprávněný pobyt v délce tří týdnů a na usnesení ze dne 20. 12. 2021 č.j. 10 Azs 275/2021-31, kde nebylo shledáno nepřiměřeným správní vyhoštění cizince v délce 18 měsíců za neoprávněný pobyt v délce necelých pěti měsíců. Dále soud poukazuje na rozsudky Městského soudu v Praze ze dne 18. 1. 2021 č.j. 19 A 46/2020-25 (neoprávněný pobyt jeden měsíc a správní vyhoštění na dvanáct měsíců) či ze dne 10. 11. 2020 č.j. 19 A 30/2020-22 (neoprávněný pobyt devět dnů a správní vyhoštění na dvanáct měsíců). V této souvislosti soud neshledal, že by přijaté opatření s ohledem na jeho délku bylo excesivní či svévolné, žalovaný z mezí správního uvážení nevybočil, námitka není důvodná.
23. Jiné vady napadeného rozhodnutí namítány nebyly, soud pak neshledal v postupu žalovaného ani v jeho rozhodnutí žádné jiné vady, kterými by se musel zabývat z úřední povinnosti. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
24. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně ve věci neměla úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. května 2022

Mgr. Kateřina Peroutková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.